

Isaäk roept de naam van de Heer aan

Sleutelvers: "Dus bouwde hij daar een altaar en riep de naam van de Heer aan, en hij sloeg daar zijn tent op; en Izaäks knechten groeven daar een put."

Genesis 26:25

Geselecteerde Schriftteksten:

Genesis 26:16-33

Ons sleutelvers richt zich op het hoogtepunt van Isaaks verblijf in een tijd van hongersnood. Het kan zijn dat hij aanvankelijk dacht om naar Egypte te gaan, waar voedsel en water vrijwel zeker waren door de constante stroom van de Nijl. Zijn vader Abraham gebruikte deze strategie ook. (Zie Genesis 12:10) Izaäk kreeg echter van Jehovah de opdracht om in het Beloofde Land te blijven. God zou er een objectles van maken om Zijn vermogen om Zijn volk te onderhouden te demonstreren. De Heer wilde niet dat Izaäk de gemakkelijke weg zou kiezen. Het punt

van de les: zelfs in zeer moeilijke situaties zal God voorzien.

Water is essentieel om de hongersnood te overleven. Isaac herinnerde zich de waterputten die zijn vader in het land had gegraven en probeerde ze te lokaliseren en hun kostbare stroom te vernieuwen. Wat was ermee gebeurd? De Filistijnen hadden ze afgesloten om te voorkomen dat ze gebruikt zouden worden. Volgens het Schriftgedeelte sloeg Izaäk "zijn tent op in het dal van Gerar en woonde daar. En Izaäk groef opnieuw de waterputten die ze gegraven hadden in de dagen van Abraham, zijn vader, want de Filistijnen hadden ze dichtgestopt na de dood van Abraham. Hij noemde ze bij de namen, die zijn vader ze genoemd had." Genesis 26:17,18; 21:25-31

Respect en eer voor de herinnering aan het geloof van zijn vader beïnvloedde Izaäks verlangen om de bronnen een naam te geven die overeenkomt met hun vroegere naam. Dit is helemaal in de geest van Jeremia's boodschap: "Dit zegt de HEER: Ga op het kruispunt staan en kijk; vraag naar de oude paden, vraag waar de goede weg is, en wandel daarin, en u zult rust vinden voor uw zielen." (Jeremia 6:16) We doen er goed aan om ons te houden aan de "oude paden" waarop onze vaders wandelden. Die paden worden geopenbaard in de diepste bron van water

op aarde - de Heilige Bijbel, waaruit het levende water van de Waarheid ontspringt.

Isaak gaf zijn knechten de opdracht om Abrahams putten opnieuw te graven. Het was een vreugdevolle gebeurtenis toen de eerste water opleverde. De vreugde was van korte duur. De plaatselijke herders maakten ruzie met Izaak's dienaren en zeiden: "Het water is van ons." Isaac liet de put in de steek en noemde hem toepasselijk *Esek*, wat "twist" betekent. Zijn dienaren groeven de volgende put, maar het resultaat was hetzelfde. De herders van Gerar maakten ruzie met hen en opnieuw liet Izaak de put links liggen en noemde hem *Sitnah*, wat "tegenstand" betekent. Volharding en geloof in Gods beloften versterkten Izaak's vastberadenheid en hij ging door met de taak om de putten van zijn vader te herstellen. Genesis 26:19-21

De derde pas herstelde put leverde ook water en er was geen ruzie over de rechten ervan. Izaak noemde het *Rehoboth*, wat "een brede plaats" betekent. Hij noemde de plaats *Rehoboth*, omdat hij zei: "Nu heeft de Heer plaats voor ons gemaakt, en wij zullen vruchtbaar zijn in het land" (vers 22). (vers 22) De blijdschap hierover was de voorbode van de woorden van de psalmist: "Hij heeft ook mij naar een

wijde plaats gebracht; Hij heeft mij verlost omdat Hij vreugde in mij had." (Psalm 18:19) Zo werd Izaäk geïnspireerd om de naam van de Heer aan te roepen, zoals zijn vader Abraham had gedaan.

Hedendaagse neezeggers zouden Gods volk het levende water - de Heilige Bijbel - ontzeggen. Hij voorziet, zoals altijd, in ons onderhoud. Net als Izaäk doen, roepen we vol vreugde de naam van de Heer aan, onze Bevrijder.